

«Sense la feina del partit a la ciutat, hauríem quedat igual o per sota de la marca autonòmica, i amb 4 o 5 regidors, no tindríem l'alcaldia»

centre comercial que havien proposat. Si ens diuen "o això o me'n vaig", els contestarem "doncs marxeu". Som gent decent.

—**Hi haurà un nou PGOU abans que acabe el mandat?**

—L'objectiu és que el pla general estructural –el més complicat, perquè cal una tramitació mínima de dos anys, ha de sotmetre's a exposició pública i ha de ser aprovat per la Generalitat–, ja hi siga. Confie que Miguel Ángel [Pavón] el traga endavant. Si no el tenim el 2019, haurem fracassat. El pla detallat tardarà més, tenir-lo el 2019 no passa de ser un somni.

—**L'Hèrcules CF, el principal accionista privat del qual també és Ortiz, travessa una situació dramàtica. Què farà l'Ajuntament?**

—L'IVF [Institut Valencià de Finances] és la salvació del club.

—**Els responsables de l'IVF diuen que aquest organisme no està per a salvar equips de futbol.**

—Sí, però sense voler-ho, el salvarà. Ens ha obert una porta per a prendre el control de l'Hèrcules, una SA que deu diners a l'IVF. El crèdit de 18 milions d'euros que la fundació del club –la màxima accionista– va demanar a l'antiga CAM va avalar-lo l'IVF i tenia l'estadi com a garantia. Com que no es va fer front ni a la primera lletra, l'aval va executar-se de seguida i el procés d'adquisició del camp per part de l'IVF ja està en marxa. L'estadi està taxat en uns 6 milions d'euros, i en paral·lel, hi ha un embargament d'accions pel qual, d'ací a uns mesos, tant el camp com el club seran propietat de l'IVF. Si Enrique Ortiz paga els 18 milions més els interessos, uns 22 o 23 milions en total, tot tornarà a ser seu, però si no, l'IVF m'ha garantit que no gestionarà el club ni un sol dia. És a dir, que caldrà que vingui algú i el compre.

—**I qui el comprarà? La filla de Pelter Lim?**

—No la conec [riu], però si li ve de gust... D'interessats, o com a mínim de curiosos, n'hi ha alguns. Ho sabrem a partir de l'abril. Qui pague 6 o 7 milions es quedarà amb el camp, les accions i el deute que arrossega el club. El que volem

fer és que accions i estadi vagin de la mà. A la ciutat li interessa que camp i equip vagin units, perquè si hi ha camp, hi haurà futbol.

—**Més possibles canvis. Vostè ha dit que els impostos municipals que recapta Suma, una empresa dependent de la Diputació d'Alacant que ha guanyat diversos premis d'excel·lència, passarà a recaptar-los l'Ajuntament.**

—Sí. Volem estalviar-nos els 2,4 milions que abonem a Suma perquè gestione la recaptació voluntària dels nostres impostos. Disposaríem abans dels nostres diners. No es pot comparar el nostre ajuntament, amb 2.200 funcionaris i un equip d'hisenda molt potent, amb uns altres de més petits sense tants recursos als quals ja els va bé de pagar una comissió a Suma. Sí, els de Suma són molt bons, però ací tenim personal i recursos per fer-ho igualment bé.

—**La Unió Europea ha obligat la Generalitat a vendre –per paquets– la Ciutat de la Llum, on podrien deixar de rodar-se pel·lícules i que podria passar a ser allò que desitjara el seu comprador. Han de ser uns estudis sí o sí?**

—Jo defenso que sí, perquè són els mil·lions del món. Es podria crear una indústria tecnològica al seu voltant, cosa que generaria llocs de treball de qualitat. Qualsevol altra finalitat seria un pedaç i una mala notícia per a Alacant. Esperem que no es vengui trossejada i que es pugui reobrir al més aviat possible.

—**Malgrat la bona ubicació, el Port d'Alacant és molt lluny del de València. Què pot fer l'Ajuntament per tal de redreçar-lo?**

—El Port ha de recuperar la importància que va tenir. Aquesta és una ciutat estranya: una capital que, malgrat tenir més de 330.000 habitants, representa menys del 20% de la població d'una província on hi ha uns altres municipis molt importants. Tenim el privilegi de ser l'inici i el final d'una línia d'AVE que ens connecta amb Madrid, i a més, de tenir el port més important de la província. Urgeix potenciar-lo. No puc parlar de Aludium, una empresa d'alumini que està a 200 metres →

—**Si Ikea manté com a condició sine qua non el macrocentre comercial adjacent que vol Ortiz, hi haurà Ikea?**

—Els comerciants han de determinar quina magnitud de centre comercial seria suportable. Ikea ocuparia 40.000 metres quadrats, i el centre comercial, 83.000 metres quadrats repartits en unes 400 botigues, cosa que no admetrem. Si és això o no res, no hi haurà Ikea. A partir d'ací, parlem-ne: tu vols 83, i nosaltres, 0, doncs bé, analitzem fins a quin punt Alacant pot suportar un altre centre comercial. Ho decidirà el consell local de comerç.

—**O siga que un macrocentre comercial no, però un centre comercial, sí?**

—Hi insistesc: ho decidirà el consell local, on són representats els comerciants, els sindicats i la universitat. Si el consell local diu que ni un metre quadrat més de centres comercials, no n'hi haurà. Lluitarem a mort perquè Ikea vingui a Alacant, però no anirem contra els nostres principis ni enganyarem la gent. Ja vam deixar clar que no acceptaríem el

→ del port, embarque a València, o les joguines de Famosa, o el marbre de Novelda, o el calcer... A València cada any embarquen mil milions i mig de tones de mercaderies procedents d'Alacant! Els costa menys enviar camions a València que pagar la taxa del port d'Alacant, per una llei perversa segons la qual els ports amb beneficis poden abaixar les taxes, i els que tenen dèficit, les han d'apujar. Algú amb pes haurà d'anar a Madrid i reivindicar una reducció de les taxes d'ací.

—Li agradaria que la Volvo Ocean Race, la volta al món de vela, continuara tenint la ciutat com a punt de partida? És un esdeveniment rendible?

—Per a la ciutat és bona, però caldria allargar els beneficis més enllà de la setmana d'eixida. La Volvo ens posiciona a nivell internacional i nacional.

—Vostè pot tenir molts plans per relançar Alacant, però l'ajuntament està intervingut pel Ministeri d'Hisenda com a conseqüència del rescat que va patir. No n'hi ha cap de tan important, a tot l'Estat, en aquestes circumstàncies. En què es nota? Quina diferència hi ha en el dia a dia entre Joan Ribó i vostè?

—Ell pot contractar gent i jo no. Fins al 2017, tenim congelats els capítols I -relatiu a personal- i II -relatiu a les inversions- del pressupost. Som l'onzena ciutat d'Espanya i estem lligats de mans i peus. Com que es tracta d'un "servei essencial per a la ciutat", l'única excepció que marca el rescat, ara necessitem contractar 50 o 60 persones per als serveis socials. Esperem que no vinguen de Madrid i ens diguen que no ho és, d'excepcional. Però si els senyors d'allà -que potser mai no han vingut ací- ens diuen "no podeu", no podem, com si fórem menors d'edat o incapaços. No podem administrar els nostres diners. Hem demanat una reunió urgent amb el ministre [Cristóbal] Montoro per flexibilitzar les condicions del rescat. Fins ara, les hem complides a la perfecció. En tot cas, al gener, el ministre serà socialista.

—Si no pot augmentar la inversió ni el personal, no podrà rescatar les contractes d'Ortiz que l'esquerra es va comprometre a revertir.

—Estudiarem unes altres fórmules.

—Canviem de tema. N'hi ha que volen prohibir que l'alcalde presideisca actes religiosos. No podria encapçalar a l'abril la romeria de la Santa Faç...

—La Santa Faç transcendeix el sentit

“Estar casada amb Ángel Franco és un delicte? El fill d'un delinqüent no té dret a ser res perquè són pare era delinqüent?”

religiós i ara no ens ha de preocupar tant.

—Ribó ja ha alterat el recorregut de la processó cívica del Nou d'Octubre perquè la Senyera no entre a la Seu.

—Hi entrava?

—Si no sap això, és que vostè no era un bon militant d'Unió Valenciana!

—[Riu.] A Unió Valenciana vaig estar poc de temps i de casualitat!

—Supose que li va agradar molt la visita de Ribó en Fogueres, per cert.

—I tant! Si València i Alacant anem units, ens anirà més bé. A l'hora de tancar els diumenges els centres comercials, de reclamar més diners a Madrid... Va ser un gest molt bonic que tindrà continuïtat: jo aniré a les Falles. Som municipis de referència: si nosaltres obliguem a tancar els diumenges, els municipis més petits també ho faran.

—El 24 de juny ha de ser festiu al País Valencià, igual com el 19 de març?

—Sí. Ho demanarem amb dades eco-

nòmiques a la mà. Seria molt bo, permetria que molta gent poguera venir a les Fogueres. Ja hem vist que, quan les festes cauen en cap de setmana, l'arribada de visitants de la província és brutal. Els hotels s'omplien del tot.

—Als seus socis de govern no els ha agradat gens que Fini Nicolás, la dona de l'ex-líder socialista Ángel Franco, haja entrat com a assessora a l'Ajuntament.

—Per què no podia entrar-hi? Una dona ha de poder treballar, independentment de qui siga el seu marit o què haja pogut fer. Si no, això simbolitzaria el masclisme màxim.

—Vol dir que són masclistes, els seus socis de govern?

—No, no, no! Dic que aquesta actitud em sembla una actitud masclista.

—Què pot aportar-hi?

—Bé, ella és experta en relacions laborals, ha estat nomenada assessora del regidor de Personal perquè ha treballat molts anys al Servef, l'organisme ocupacional dependent de la Generalitat Valenciana... Vam pensar que podia aportar molt, i per això hi és. Jo no mire el DNI ni l'ADN. Objectivament, què ha fet ella?

—La història del socialisme alacantí és la que és, i l'ombra i els tentacles de Franco, ben allargats. Vostès han tingut 14 portaveus municipals en els últims 18 anys i diverses gestores.

—I estar casada amb ell és un delicte? El fill d'un delinqüent no té dret a ser res perquè són pare era un delinqüent?

—Quan va parlar amb Ángel Franco per darrera vegada?

—En persona?

—O telefònicament. Amb Ortiz, de fet, ell es comunicava per telèfon. Això es desprèn del sumari del cas Brugal.

—No ho recorde bé... Vam parlar deu fer tres o quatre setmanes per una qüestió de la Thermomix. O siga que ja fa bastant temps.

—No és tant de temps, no...

—Mire, tothom assegurava que jo no seria un secretari general independent, i amb les decisions que he pres del 2012 ençà, he demostrat que sí que ho sóc.

—Acabarà el tripartit la legislatura, doncs?

—El convida a venir a Alacant la nit del 31 de desembre del 2022. Es menjarà el raïm amb nosaltres en la celebració, a la balconada de l'Ajuntament, del nostre vuitè any de govern. ●